

Dieu et mon Droit.

VRIJDAG 2 MEI.

AMSTERDAM, 1 Mei.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00.

Advertentien, Gelden enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau van de Tijd.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Onze niet geringe verbazing vonden wij eergisteren in de Staats Courant twee koninklijke besluiten, waarbij de departementen van Eeredienst werden opgeheven. Wij waren daarop eenigszins voorbereid door verscheidene berichten, die deze opheffing hadden aangekondigd; maar wij konden ons niet voorstellen dat het nieuwe ministerie, hoewel dan ook slechts tijdelijk, de departementen van Eeredienst te hebben behouden, zo na veels, binnen drie maanden, zoude afschaffen. Het is waarlijk de moeite niet waard geweest om bij de optreding van het laatste ministerie van Eeredienst te benoemen, dat men niet voornemens was die langer dan ettelijke maanden te houden. De maatregelen, die men thans neemt, hadden vroeger kunnen gevonden worden, en men zoude bel en moedig geweest, om den heer Meussen in de Tweede Kamer te rukken.

Men kan den heer Thorbecke verhinderd hebben om het besluit tot opheffing van de departementen van Eeredienst te provoceren bij zijn optreden? Dat er geen kans is op een dergelijke plaatsing? En moest er dan niet op de afwijking van den heer van der Maerputte worden beropen? Het schijnt zoo. En men zoude niet weinig onaangename verspreiding kunnen maken, indien de behartiging der Katholieke kerkelijke belangen waren toevertrouwd geworden aan een Protestant. Wij begrijpen, dat men daarvoor is teruggekomen bij de opheffing zelve; maar streelen ons niet met de hoop, dat men ook in de toekomst altijd op het voorbeeld der Katholieken ten deze niet zal geven. Is het nu gedaan, om de pil te vergulden; wat waarheid ons, dat men bij de vorming van toekomstige ministerien daarop letten zal? Niets hogenaamd. Het is daarentegen voor de hand, dat men, uitgaande van het beginsel: een minister mag niet om zijn geloof bevoemd worden, al zeer spoedig komen zal tot een resultaat, dat geen Katholiek geschikt wordt bevonden om eenig departement te beheeren, en dat dienvolgens de kerkelijke belangen van de Katholieke godsdienst door een Protestant zullen moeten worden beoordeeld en behandeld.

De voorstand is des te gereeder te vreegen om het beginsel, dat aan de afschaffing der Eerediensten vooraf gaat, dat beginsel is niet in het koninklijk besluit geformuleerd. Daar is slechts sprake van de vrijheid aan de kerken en kerkenhoofden gegeven, om alles wat hunne godsdienst en de afwijking daarvan in hunne eigen boezem betreft te regelen; waaruit men dan besluit, dat die vrijheid het behoud der departementen van Eeredienst niet noodzakelijk maakt. Maar daardoor is 't niet bewezen, dat de afschaffing der departementen den Staat natuurlijk en voordelig zijn zal. Of mag in den Staat niets worden behouden, dan hetgeen volstrekt noodzakelijk is. Men behoeft het ministerie al dadelijk te beschlitten met de afschaffing van diuzende nuttige zaken, die geen van allen noodzakelijk, hoewel toch voordelig zijn? Het is eene zonderlinge redeneering, die tot zonderlinge gevolgtrekkingen leidt. Wil men een voorbeeld? Ziehier dan een onder velen. De oppositie is in staat om het volgende aan de ministerieën toe te voegen: Het ministerie Thorbecke is voor de vrijheid niet noodzakelijk; ergo moet het afreden. Dat is een argumentum ad hominem, waarop wij niet weten te antwoorden, als men genaamd heeft vastgesteld, dat wat niet noodzakelijk, daarom tevens ook verwerpelijk is. In allen geval, de staatsman, die dezen considerans in het koninklijk besluit heeft geschreven, is niet zeer smugger geweest, en heeft slechts gezegd, wat de Franschen gewoont noemen, als het gescreven is van zulk een woord gebruik te maken. Het is niet de reden, waarom het besluit tot afschaffing van de departementen van Eeredienst is uitgevaardigd, moet niet in den considerans, maar in de beginselen van het liberalisme, zoo als de heer Thorbecke, die herhaaldelijk heeft uitgesproken, gezonden worden. Die reden is de volgende: Volgens het liberalisme is de Kerk slechts eene verzameling partikuliere vereeniging, in zijn aard niet

meer of minder te achten, dan een bank- of mestgenootschap. Wel is waar in de gevolgen, om de hartstogten, die daarbij in het spel kunnen komen, verdient zij eenige meerdere aandacht; maar naar haar aard of beginsel is de Kerk niet meer dan eene associatie van partikulieren voor een partikulier belang. Nu begint men hoe in dat valsche systeem de Staat onmogelijk een departement kan in stand houden ten dienste van eenige partikulieren, die een partikulier belang behartigen. Dat zou, al maken die partikulieren bijna de geheele bevolking uit, dat zou te veel eer geven aan eene dergelijke vereeniging, te veel waarde daaraan hechten. Men moet immers in den Staat aan elke zaak de plaats geven, die haar toekomt. En wat is er dan natuurlijker dan dat men de departementen van Eeredienst afschaft, opdat in het vervolg de Kerk slechts op ééne lijn geplaatst zij met al de andere partikuliere vereenigingen, als daar zijn de bank-vereenigingen, de handels-vereenigingen, de nijverheids-vereenigingen, de landbouw- en mest-vereenigingen, enz.

Wij weten niet of de Protestanten daar medegeleid zullen zijn. Van de orthodoxen is het bekend, dat zij voor hun kerkgenootschap publiek regt eischen, maar de orthodoxen hebben in het hervormd kerkgenootschap geen al te grooten invloed; het liberalisme spant daar de kroon. Dat liberalisme heeft in de laatste jaren veel veld gewonnen, zowel onder de bevolking als onder de predikanten, welke predikanten zich niet meer ontzien om het ongelooft openbaarlijk van den kansel te verbreiden. Daarenboven is de Synode in de liberale rigting verzeild gemaakt, ten minste in zoo verre, dat zij open en ooren sluit voor de Kringen, tegen de ongelooft prediking van menigen dominé aangeheven. Dit maakt dat de stem der orthodoxen overschreeuwd wordt, zoo dikwerf de liberale predikanten-partij daar belang bij heeft. De vraag is derhalve hoe de zoogenaamde wetenschappelijke heeren van de moderne rigting over de afschaffing der departementen zullen denken?

Indien zij naar de liberale theorie te werk gaan, behooren zij den maatregel toejuichen. Immers, naar de nieuwere leer is het Christendom eene zuiver menselijke instelling. Christus zelf, dewijl hij slechts voor een volmaakt mensch wordt gehouden, kon niets anders dan eene bloot menselijke instelling voortbrengen, die alle aanspraak op goddelijk regt mist. Maar dat is juist het beginsel, waarom thans de ministerien van Eeredienst worden afgeschaft. Zoodra men aan Christus de godheid ontzegt, maakt men van het Christendom eene menselijke vereeniging, die geheel onder het bereik van den wetgever valt. Men berooft het Christendom van zijn goddelijk regt, en het daalt af tot de klasse der gewone vereenigingen voor tijdelijke belangen, waarvan het niet langer dan alles is deel verschilt. Dat doel kan het eervardiger dan andere vereenigingen maken, maar geeft geen bijzondere, vooral geen hogere regten.

Desniettemin staande vermoeten wij, dat de liberale predikanten evenmin als de orthodoxen met de afschaffing van de ministerien van Eeredienst zullen zijn ingenomen. De val is wat groot voor de afstammelingen dergenen, die vroeger staatskerk waren en thans een onbeduidend onderdeel worden van daag van dit morgen van dat departement. Men zal, en te regt, besefsen, dat deze vermindering van de rol der predikanten in den Staat in het voordeel is van de Katholieke Kerk, die, als een volmaakt georganiseerd ligchaam, steunende op den Staatshoofd van Christus, den Paps van Rome, haar regt op ministeriele besluiten niet laat verkleinen noch verminderen. Maar daarentegen, in weerwil van alle magten der wereld, haar goddelijk regt ongeschonden weet te handhaven.

Welligt denkt men, dat de vrijheid door de Grondwet gewaarborgd genoegzaam alle inpassing van den Staat weert, zoo lang de Grondwet duurt en eerlijk wordt uitgevoerd. Maar de Grondwet kan tot een doode letter worden gemaakt door elken geestdrijver, die er uithaalt wat hij wil. En zoo dit al voor het mogelijk is, hoe lang zal de Grondwet standhouden? Het is een tijd heeft geen enkele Grondwet op

het vaste land den halven leeftijd van een mensch bereikt. Onder zulke omstandigheden is de waarborg van eene Grondwet een zeer onvoldoend hulpmiddel.

Wat blijft er dan nog over, dat aan de Eerediensten in den Staat eenig gewigt geeft? Niets anders dan de vrees voor de hartstogten, die in beweging brengen. Dat die vrees niet ongegrond is, is in Nederland dikwerf en nog voor 't laatst in 1853 gebleken. Het koninklijk besluit, dat de departementen opheft, heeft op dat gevaar, ofschoon niet genoeg, het oog gehad. Het neemt in overweging dat het geraden is te vermijden, al wat de wenschelijke waarborgen kan verzwakken, welke door het staatsgezag bij de afwijking der grondwettige beginselen in betrekking tot de aangelegenheden der kerkgenootschappen, kunnen worden verschaft. Waarom is dat geraden? Om geen onrust, en bij gevolg geen strijd te wekken, die al dadelijk de hartstogten wild zou opjagen. En welke waarborgen biedt het besluit nu aan tot vermindering van dat gevaar?

Deze, dat de zaken van de eerediensten afzonderlijk zullen worden behandeld in de bureaux van de opgeheven departementen, die eene bijzondere afdeling zullen uitmaken, waarvan de direktie, onder de bevelen van een minister van een ander departement, zal worden toevertrouwd aan een hoofdambtenaar, onder den titel van administrateur van deze of gene Eeredienst. Wat er verder volgt heeft niets te beteekenen, dan om de zaak grondwettiglijk te regelen. Derhalve komen de wenschelijke waarborgen hier op neder:

1° De archieven van de Eerediensten blijven in dezelfde lokalen, waar zij nu rusten.

2° De belangen van Eeredienst worden een bijzondere afdeling van een ander departement; die van de Protestantische gezindte voor het oogenblik een onderdeel van het ministerie van Justicie; die van de Katholieke Eeredienst voor het oogenblik een onderdeel van het ministerie van Buitenlandsche Zaken.

3° De direktie van elk van die onderdeelen wordt toevertrouwd aan een hoofdambtenaar met den titel van administrateur.

Ziedaar de drie waarborgen, wijd en breed uitgemeten en als iets geheel bijzonders voorgedragen.

Wat is daarin, dat eenigen waarborg geeft? Hoegenaamd niets. Het eerste punt geeft niet alleen geen waarborg, maar is slechts eene gedwongen fraaijheid. De archieven moeten wel blijven berusten, waar zij nu zijn. Bragt men ze over naar het departement, waaraan zij tijdelijk zijn toegevoegd; zij zouden voortdurend in de wandeling zijn, en door de menigvuldige wisseling van ministerien voortdurend van het eene departement naar het andere verhuizen.

Het tweede punt geeft insgelijks geen waarborg, en is weer op nieuw eene gedwongene fraaijheid. Hoe kunnen de belangen der Eerediensten bij Justicie of Buitenlandsche Zaken behandeld worden zonder eene bijzondere afdeling uit te maken? Ieder departement splitst zijne eigene onderdeelen in bijzondere afdelingen; hoeveel te meer eene aangelegenheid, die er niet bijhoort? — Dan blijft nog

Het derde en laatste punt, dat de hoofdambtenaar van de afdeling Eeredienst den titel krijgt van administrateur. Het is voor een hoofdambtenaar welligt een fraaije titel; maar hoe een administratieve titel zonder politieke magt en zonder politieke verantwoordelijkheid aan de Eerediensten voordelig kan zijn, begrijpen wij niet. Dat is ons een geheim, waarvan wij opheldering verlangen. Inmiddels houden wij 't er voor, dat de wenschelijke waarborgen, die aan de Eerediensten wettelijk in het besluit geschonken zijn, zich bepalen bij woorden en klanken.

Alles loopt derhalve te samen om den genomen maatregel te doen betrennen, die, wij hopen 't, geen stand zal houden.

Het is onbegrijpelijk dat men nog dagelijks blijft voortgaan met de loftroumpet te slaan voor hen, die men de bevrijders van het onderdrukte Italië noemt, ofschoon meer en meer blijkt dat die zoogenaamde be-

...ders van het oogenblik af dat zij een schendende hand aan het eigendom van anderen sloegen, stap voor stap het bevrijde Italië naar den rand van een peil-afgrond afgrond gevoerd hebben. Nog onbegrijpelijker is het dat velen, die zich overigens niet gaarne onder de revolutionaire banier scharen of het Credo der Mazzinisten onderteekenen zouden, zich voortdurend laten misleiden door valsche voorstellingen, en gevolgtrekkingen maken uit berigten en beschouwingen, die kant noch wal raken, en honderdmaal weêrlegd zijn. In een land als het onze, waar men in den regel nog al gewoon is te wikken en te wegen, zou men dit vooral niet verwachten, doch het vooroordeel is door het onophoudelijk verwringen en vordraaijen der waarheid zoo diep geworteld, dat het blind geworden schijnt voor hetgeen aan een onbevangen oog zoo helder is als de dag aan den hemel.

Ware dit het geval niet, zoo behoefde men slechts een blik te werpen op den tegenwoordigen toestand van Napels en de overige overveldigde staten, om te zien wat van een regering, uit revolutie geboren en door revolutie gevoed, te wachten is. Afgezien van de verwoesting, waaraan vooral Napels door den vreedsten burgeroorlog ten prooi is, en van de duizenden „vrijgemaakten“, die in de kerken zuchten, is de erbarmelijke financiële toestand van het land alleen voldoende om iederen hiervan te overtuigen.

Een der hoofdvereischen voor een goede regering is voorzeker een zuinig beheer van slands inkomsten, omdat zonder dit noch nijverheid bloeijen noch welvaart heerschen kan. Dit hoofdvereische ontbreekt echter bij het Piëmonteesch bestuur geheel en al, want niet alleen zijn alle hulpmiddelen uitgeput, maar de schuldenlast, waaronder het land gebukt gaat, is bovendien tot eene verbazende hoogte gestegen, in weerwil van den rijken buit aan kloostergoederen en partikulier eigendom, waarvan de overveldigers zich meester hebben gemaakt.

Wanneer men zich echter herinnert wat in de dagen van regeringloosheid, welke op de revolutie van 1848 gevolgd zijn, geschied is, zal men daarin de meeste overeenkomst vinden met alles wat thans in Italië plaats heeft, met dit onderscheid alleen dat de revolutie van dien tijd op naam van republikeinen, thans op dien van een gekroond hoofd gedreven wordt. De spekulatiën der beide firmaas zijn overigens geheel gelijk. In 1848 begon een strijd, welke het volgende jaar in een soort van wapenstilstand werd opgelost; deze strijd heeft echter nooit opgehouden, en de hoofdmannen, die daaraan deel namen en slechts tijdelijk verdreven werden, zijn dezelfde gebleven en zetten het oude spel voort.

Als men nu nagaat wat de revolutie in 1848 van Rome, Venetië, Modena, Toskane enz. gemaakt, en tot welk een diep verval zij nu weder Napels gebragt heeft, dan zal het niet moeilijk zijn te voorspellen wat andermaal van Rome en Venetië zou worden, wanneer het haar mogt gelukken er Viktor Emmanuel op den troon te brengen.

Tot de juiste waardeering van hetgeen in 1848 door de revolutiemannen verrigt is, levert vooral het jongste deel van het vermaarde werk, door den eerw. heer Antonio Coppi uitgegeven, *Annali d'Italia*, (1849) dezer dagen te Florence verschenen, een uitnuntende bron op. Het is als leidraad tot de beschouwingen der revolutionaire woelingen van onze dagen van het hoogste belang te achten, omdat het de gewigtigste dokumenten van dien tijd bijna woordelijk mededeelt, en de gebeurtenissen daardoor in het helderste licht verschijnen. Met zulke bewijzen in de hand, die voor de toekomstige geschiedschrijvers de karakters en handelingen blootleggen van de mannen, welke thans andermaal een groote rol spelen op het revolutionaire tooneel, dat zij in 1849 hebben moeten verlaten, is het gemakkelijk te begrijpen wat men te verstaan heeft onder den naam van vrijheid overal door hen verkondigd; wat men te hopen heeft van hetgeen zij beloven.

Wij willen enkele dier feiten aanvoeren, die ongetwijfeld nauwkeurig zijn, omdat zij uit authentieke bewijstukken geput zijn. Men moet daarbij wel in het oog houden: 1° dat de revolutionaire regeringen, toen zij de tougels van het bewind in handen namen, overal de financien in vrij voldoende staat vonden; 2° in welk kort tijdsverloop zij de grootste wanhoutte gesticht hebben. De toepassing op den tegenwoordigen tijd zal dan zeer gemakkelijk zijn.

Piëmont zelf, dat men de bakermat van het revolutionaire Italië kan noemen, had voor 1848 in het geheel 81 miljoen renten te betalen; die som was in 1849, dus in een jaar tijd, tot boven de 57 miljoen gestegen, zodat men niet kan zeggen dat de revolutie daar geldelijke voordelen had aangebragt. In Lombardie was men in hetzelfde jaar genoodzaakt 70 miljoen aan schatkistbiljetten uit te geven; al het geld was door de revolutie verplonden. Het geblokkeerde Venetië was genoodzaakt aan zijn verdedigers niet alleen al zijn goud en zilver af te staan, maar daarenboven ook nog 6 miljoen aan papier. Modena, dat vroeger onder het bestuur van den hertog zoo zuinig beheerd werd, moest een gedwongen leening van 2 miljoen franken sluiten. De revo-

lutionaire regering van Toskane, die beloofd had de bevolking vrijheid en geluk te zullen aanbrengen, waaronder men zou mogt verstaan vermindering van belasting, beoordenlijg van nijverheid en industrie, begon al spoedig aan deficit van 13 miljoen lire aan te kondigen, evenwel onder de geruststellende verzekering dat dit te kort met den verkoop der domeingooderen gedekt zou kunnen worden. Natuurlijk werd deze maatregel in de revolutionaire bladen zeer toegejuicht, en de regering geprezen omdat zij liever de domeinen prijs gaf, dan de belasting op het brood van den handwerksman te verhoogen. Men vergat echter in het oog te houden, dat de onbezouwen regering handelde als iemand die, omdat hij van de renten van zijn kapitaal niet meer kan leven, zijn eigendommen verkoopt ten einde zijn uitgaven te dekken, zonder daarbij in te zien wat van hem worden zal, wanneer de hoofdsom verteerd is.

Van al de regeringen in Italië, in het jaar 1848, door de revolutie, in naam der vrijheid, tot heil en welzijn des volks opgetreden, heeft die van Mazzini te Rome de merkwaardigste uitkomsten opgeleverd. Die regering door de laagste kuiperijen in het leven geroepen, door sluipmoord ingewijd, zag zich reeds kort na de wederregtelijke inbezitting der stad, genoodzaakt bekend te maken dat er een te kort van 5 miljoen scudi was. Deze leentie moest natuurlijk aangevuld worden, zonder het volk, dat men in toom moest houden, met belastingen te overladen. Men nam daarom zijn toevlugt tot maatregelen, die onvermijdelijk den ondergang van den Staat ten gevolge moesten hebben. Men maakte allerlei soort van operatiën met bankbiljetten, muntpapier, gedwongen leeningen enz., en toen ook deze bronnen uitgeput waren, deed men de zilveren sieraden der kerken en kloosters smelten, alsook die van families, welke bij de overveldiging van Rome die stad verlaten en zich daardoor vijandig tegen de opgeworpen regering getoont hadden. Bij de gedwongen leening, waaraan iedereen deel moest nemen die een inkomen van minstens 2000 scudi had, werd op de meest willekeurige wijze gehandeld; zoo werd o. a. prins Borghese op 44,000; prins Piombino op 41,000 en het kapittel van het vatikaan op 54,000 scudi geschat, terwijl de munt voor ongeveer 100,000 scudi aan zilveren sieraden van partikulieren smolt, waaronder die van het huis Corsini.

Er zijn meer bijzonderheden van dien aard aan te halen, waaruit blijkt in welken toestand de revolutionaire regering onder Mazzini Rome gebragt heeft, doch het zal genoeg zijn te zeggen, dat zijn bestuur van Januarij tot Junij, dus in minder dan een half jaar, ruim 131 miljoen scudi (ongeveer 736,450,000) verzwolgen heeft. Toen de mannen, welke zich de herstellere der vrijheid van Italië genoemd hadden [even als zij ook nu weder doen], begonnen te begrijpen dat hun kortstondige regering een einde zou nemen, zochten zij onder elkander twist. De een beschuldigde den ander van verduistering van gelden, en de minister van Financien, Manzoni, die plotseling naar Londen vertrok en niet terug kwam, werd officieel door zijn medebestuurders beschuldigd van zich 33,000 scudi uit slands kas toegeëigend te hebben. Hij heeft zich van die beschuldiging nooit kunnen rechtvaardigen.

Zoo hebben de mannen der revolutie gehandeld, die jaren lang de pauselijke regering als een wanbestuurder afgeschilderd en aan de Italianen gouden bergen beloofd hadden, en zoo zouden zij ongetwijfeld weder handelen, wanneer het hun mogt gelukken andermaal dezelfde rol te spelen.

Het is opmerkenswaardig dat de pauselijke regering, niettegenstaande bij de herstelling der orde schier alle hulpmiddelen uitgeput waren, door een doelmatig en zuinig beheer, zonder verhoogen van belasting het evenwigt weldra hersteld had, en het te kort bij het uitbreken der revolutie van 1859 bijna geheel verdwenen was.

Wij vragen nu, is het geen verregaande schaamteloosheid het pauselijk bestuur aan te vallen en de woelingen der revolutionairen in bescherming te nemen, wanneer met feiten, als die hierboven aangevoerd, bewezen wordt wat van den Kerkelijke Staat, nog voor eenige jaren in handen der laatsten geworden is, en hoedanig op dit oogenblik de toestand in het koninkrijk Napels is? Men bedenke daarbij dat de staatschuld van de Piëmontesche regering tot een verbazende hoogte gerezen is, niettegenstaande zij zich van de kloostergoederen en andere bezittingen meester gemaakt heeft, en men zal gemakkelijk tot de overtuiging komen dat de revolutionaire regeringen, om van andere eigenschappen te zwijgen, waarlijk niet onder de goedkoopste te rekenen zijn.

Op eene aan hem gerigte vraag is door den minister van Binnenlandsche Zaken bij gemotiveerd antwoord te kennen gegeven, dat de wet geen verjaaring toekent van den eenigen wettigen zoon, al den van vaders of moederzijde, wanneer hij ten of meer halve broeders heeft.

Men verzekert dat het Z. M. dezer dagen behaagd heeft, den jongeling H. J. die eenige jaren geleden werd

veroordeeld wegens een aanslag op den heer Schwartz, kwijtschelding van zijnen verderen straf tijd te verleen

Men vernemt dat de commissie tot stichting van een gedenkteeke aan Joost van Vondel van H. M. de Koningin-moeder een bijdrage van f 300, en van H. K. H. prinses Marianne der Nederlanden een bijdrage van f 100 heeft ontvangen. Tevens heeft de subkommissie te Rotterdam voorloopig een som van van f 850 beschikbaar gesteld, terwijl van de subkommissie te Harlingen als vervolg op haar eerste bijdrage een som van f 18,51½ is ontvangen. De subkommissie te Helder berigt dat haar bijdrage thans tot f 71,25 is geklommen.

In den vroegen morgen morgen van gisteren is een bejaarde vrouw, P. Goudbrink genaamd, woonachtig in de Laurierstraat, op den buitensingel bij de Weteringbarrière in het water gevallen, doch door den in de nabijheid wonenden tapper Frank, die naar aangesprogen is, er uit gehaald, en na in zijne tapperij door den in het cellulair huis van arrest wonende geneesheer Kuhler, behandeld te zijn, naar het gasthuis gebragt. Heden nacht heeft H. Guske, met iemand aan het vechten geraakt zijnde, zijn rechterbeen gebroken en is naar het gasthuis gebragt.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. f 50 a f 70, 2de kwal. f 40 a f 60; 3de kwal. f 30 a f 50. Schape f 24 a f 32. Varkens. 52 a 56 ct. per Ned. G.

Z. M. heeft benoemd tot burg. der gem. Ruwiel, J. P. C. bron van Reede tot Ter Aa, ten einde die betrekking te bekleeden met die van burg. der gem. Loenen en Loenersloot; tot burg. der gem. Breukelen Nieuwrode, Breukelen St. Pieters en Tighoven, G. D. Duuring; goedgekeurd de benoeming van P. Slagter Tz., tot sekretaris der gem. Berkhout.

's GRAVENHAGE; 1 Mei. Naar men vernemt zal het Japansche gezantschap gedurende hun verblijf in de residentie het Hotel de Bellevue betrekken.

ZWOLLE; 29 April. Nopens de reis des Koning in de provincie Overijssel wordt nog onder anderen het volgende gemeld:

Maandag morgen verliet Z. M. de hoofdstad der provincie over de Ligtmis naar de Dedemsvaart, alwaar Z. M. werd begeleid door eene eerewacht. In de komdier plaats door de gedeputeerde staten opgewacht, begaf Z. M. zich in een boot naar de veenderijen, ten einde het turftrappen en andere werkzaamheden aldaar in oogenschouw te nemen. Van Zwolle tot Nijverdaal telde men ongeveer zeventig eerepoorten. Een dezer eerepoorten was zeker wel de meest karakteristieke; zij was gemaakt eenig en alleen uit turf en wel bepaaldelijk van die soorten, welke de omstreken aldaar opleveren. Vervolgens reed Z. M. stapvoets langs Ommereschans en Ommen, begeleid door eene eerewacht; uitsluitend gevormd uit jeugdige landlieden.

Te Hankate gekomen, werd Z. M. gekomplimenteerd door het gemeentebestuur van Hellendoorn en de direktie der Overijsselsche kanalen. Vergezeld van deze autoriteiten begaf Z. M. zich naar de zoogenaamde Stuw, een belangrijk sluiswerk, bestemd om den val van het water der Regge in het aldaar aanwezige kanaal in bedwang te houden. Nadat Z. M. eerst een poos op de middenste opening van dit kunstig waterwerk had gestaan, om den krachtigen aandrang van den bruisenden stroom op te merken, begaf H. D. zich naar een der zijhoofden, om vandaar het vrije gezigt te hebben op het openen der sluis, waarbij men telkens de groote ijzeren keerplaten, standarts en alle ander ijzerwerk der afsluiting, eensklaps in de diepte ziet verdwijnen en bij het dicht maken weder even spoedig ziet te voorschijn komen.

Daarna werd de reis naar Nijverdal voortgezet, alwaar het bestuur der Nederlandsche Handelsmaatschappij Z. M. ten huize van haren agent, den heer R. Campbell, aan den Almloschen straatweg een nachtverblijf had aangeboden. Zelden, misschien nooit heeft langge dien straatweg zulk eene drukte geheerscht als die avond. Af het kermisvolk uit het nabijgelegen Hellendoorn, honderde rijtuigen uit andere plaatsen, meest allen met Oranje versterd, een onbegrijpelijk aantal menschen, was uit den boerenstand, van heinde en ver toegestroomd, alwaar de Koning zich bevond, in de hoop dat Z. M. nog wel eens buiten zou komen. Na afloop van het diner wandelde Z. M. een poosje heen en weder om de illuminatie te bezichtigen en voorbij het hek der katoenfabriek komende, riep Z. M. den postier van de fabriek, wiens borst met onderscheidene erebekerrijke, en kroontje een kort gesprek met hem aan.

Het sprak Z. M., maar zie ik u niet? Uw naam wil mij evenwel niet te binnen schieten, maar, O ja, Visser gelooft ik. Is 't niet u? In 't heb ik je 't nu 't vrog Z. M. Opperbest. was het antwoord. Weint' zei de Koning, maar dan maar dat je 't zoo houdt. Adieu! Wegens die belangstelling in een bemiddeld burman,

graakten al de daarom heen staande arbeiders in ver-
vding.

Dingsdag morgen was Z. M. reeds vroegtijdig op weg
om de gebouwen der Nederlandsche Handel-Maat-
schappij in oogenschouw te nemen. Vervolgens wandelde
Z. M. naar de koninklijke stoomweverij en andere eta-
blissementen der heeren Salomonson.

Na dit alles in oogenschouw te hebben genomen,
gebruikte Z. M. een dejeuner, hetwelk HD. door de
heeren Salomonson werd aangeboden, en werd de togt
voortgezet om over Rijssen, Enter en Goor, de
stad Delden te bezoeken. Na te Rijssen door het ge-
meentebestuur gekomplimenteerd te zijn, is Z. M. te
Delden gearriveerd, en wordt door eene eerewacht
naar Twikkelo begeleid, alwaar HD. op het kasteel van
den burg van Heeckeren van Wassenaer zal logeren.

ALMELO, 28 April. Onze stad begint thans een zeer
feestelijk aanzien te bekomen; op onderscheiden plaatsen
derzelve zijn eerebogen opgericht; zij wordt bijna geheel
met groen versierd, allen zijn in beweging om den Kon-
ning hunne verknochtheid te doen blijken. Het bestuur
dezer stad, de heeren fabrikanten en de burgers schijnen
hiet te hiet wate met elkander te wedijveren. Des
avonds zal aan de groote societeit bij de heeren B. Ba-
vink en Doon en bij anderen eene schitterende illuminatie
plaats hebben; tevens zijn de bezitters van het Metalen
kruis voornemens zich bij de komst van Z. M. voor het
palais van justitie te scharen, om Z. M. aldaar te ver-
welkomen; alle plegtigheden zullen met een groot bal
op zaterdag van de societeit besloten worden. De vreugde
alhier is onbeschrijflijk; men zal's Komings bezoek
vergeten worden. (Ensch. Courant.)

DALDEN, 29 April. Toen Z. M. gisteren de De-
denvaart passeerde, haastte zich de 90jarige gepensio-
neerde veldwachter, J. van der Woude genaamd, om
de koninklijke Vorst te willen zien, met dat
gebed dat v. d. W. die eere sloot over moest, ne-
derwaal en door zijn val onmiddelijk den geest gaf.

De telegram, meldt heden het volgende:

PARIJS, 30 April. De *Breite* en de *Opinion Nati-
onale* bevelen het berigt van de terugroeping van gene-
raal Goyon. De *Paris* zegt dat zij aan het daaromtrent
lopende gerucht geloof slaat, en dat, wanneer Goyon
naar Parijs terugkeert, generaal Hugues *ad interim* met
het kommandement tot Rome zal belast worden.

— Uit Vera-Cruz wordt dd. 3 April gemeld: Aan-
gezien Frankrijk de te Soledad gesloten overeenkomst
niet heeft goedgekeurd, zullen de Fransche troepen den
4^{en} te Vera-Cruz terugkomen; om den 15^{en} van daar naar
de hoofdstad Mexiko te vertrekken. Admiraal Jurien de
la Graviere heeft het kommando over het eskader weder
aanvaard, en dit heeft in last gekregen zich van de
kustforten meester te maken, Admiraal Jurien en gene-
raal de Lorencez zijn het volkomen eens. De gezond-
heidstoestand der troepen laat niets te wenschen over.
Te Mexiko neemt de regeringloosheid toe.

1 Mei De *Constitutionnel* meldt dat generaal de
Goyon eerstdags te Parijs wordt verwacht.

In brieven uit Vera-Cruz van 30 Maart wordt melding
gemaakt van nieuwe geweldige handelingen door het
beleid van Juarez tegen Frankrijk gepleegd.

MARSEILLE, 30 April. Uit Beyruth berigt men
18 April. De moerbeziënboomen doen een voortreffelij-
ken loof verwachten.

Uit Alexandrie 12 April. De oogst is buitengewoon
voordeelig, ondanks de verschijning van sprinkhanen
aan de oevers van den Euphraat.

Uit Alexandrette 16 April. De Engelsche en Ame-
rikaansche zendelingen onderhouden hier zeer ijverig
een groote propaganda.

Uit Smirna, 22 April. — De stoomschepen *Pelien* en
Irakli zijn hier aangekomen. De pachta heeft den op-
stadelingen van Nauplia niet vergund aan land te redden,
maar toegestaan om hier te blijven dat zij tijdelijk in het
Lazareth verblijven, in afwachting van nieuwe bevelen.

ST. PETERSBURG, 1 Mei. Het *Journal de Saint-
Petersbourg* twijfelt aan de tusschenkomst der wester-
sche mogendheden in de Amerikaansche zaken. Voorst
meldt het blad de benoeming van prins Gortschakoff
tot rijkskanselier. Graaf von der Goltz, de nieuwe
Pruissische gezant, heeft zijne geloofsbriefven aan den
Keizer overgemaakt.

TURLIN, 30 April. De Koning heeft gisteren een
schitterend diner gegeven, waaraan de Fransche en En-
gelsche admirals, alsmede het etat-major hebben deel
genomen. De Fransche gezant, die te Napels was
gebleven, heeft verscheidene demonstratiën plaats
gehad, die van de vreugde der bevolking getuigen. Dit
eene provincie, die adressen van gelukwens-
ching ontving. De Koning heeft een groote yver
gevoeld om de dankpersedeliken, ten zijnen gaste, en de
russische gezanten van de handen in de hemel van leening
horen te laten. Heden avond zal er op nieuw
eene illuminatie teesten van de korporatiën der werk-
lieden plaats hebben. De Koning heeft den schansburg
bezoeken en met geschrift ontvangen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 29 April. Gisteren is ter eere van de
Koningin van Nederland een groot diné en bal in de
Tuileries gegeven. Het baarde verwondering dat daarbij
de Keizerin niet tegenwoordig was; men zeide tenge-
volge van ongesteldheid, doch in den loop van den dag
had H. M. het atelier van den heer Ingres nog
bezoekt.

De Koning van Nederland wordt den 6^{en} Mei ver-
wacht; men beweert dat Z. M. tot den 14^{en} zal blijven;
ter zijner eer zou een groote wapenschouwing plaats
hebben.

— Men wil dat aan de uitgevers het verbod is ge-
zonden de brochure van den prins de Joinville, be-
treffende de gepantserde schepen, te publiceren, hoewel
dit werk volstrekt niet van politieke aard is.

— Wat is medegedeeld nopens de bedoeling van
Frankrijk en Engeland, ter zake eener interventie, ten
gunste van den vrede in de Vereenigde Staten van
Amerika, schijnt volgens een korrespondentie bevestigd
te zijn, en de spoedige officiële bekendmaking zou
daarvan verwacht worden. Dit zou overigens, bliken
uit de half officiële Parijsche en Londensche bladen.
De eerste komen openlijk op ter verdediging van de zni-
delijke staten en betwisten het kabinet van Washington
het regt deze staten met geweld weder bij de Unie te
voegen. Deze bladen stellen de staten op eene lijn met
de staten in Italië, die zich van Oostenrijk willen los-
maken, en met België, dat in 1830 zich van het koninkrijk
der Nederlanden losscheurde.

De korrespondentie aarzelt niet te beweren dat deze
artikelen gelijk staan met een voorloopige erkenning der
Zuidkonfederatie van wege Frankrijk. Overigens wordt
er in gewezen op de nadeelen, welke de oorlog in de
Vereenigde Staten en de blokkade der havens in het
Zuiden aan den Franschen handel toebrengen, en dat
dit kan aangemerkt worden als het voorwendsel, waarvan
men zich zal bedienen om tegenover de Fransche natie
de voorgenoemde interventie te regtvaardigen.

Wijders wordt verzekerd dat Frankrijk, ten einde den
maatregel der afschaffing van de slavernij algemeen toe
te passen, met Spanje een geheim traktaat heeft ge-
sloten om op een bepaald tijdstip de slavernij op Kuba
uit te roeijen.

— De revolutionnair gezinde *Temps* geeft het vol-
gende te lezen: „De revolutionnair-Mazzinistische idee,
die te Rome in 1849 een ogenblik triumfeerde, had
tweedertel godaarte Mazzini, die zich een groote re-
publiek voorstelde, waarvan het middelpunt Rome zou
zijn, had tevens een kerkelijke scheuring op het oog,
die, het Katholiek element oplossende, het Pausdom in
de onmogelijkheid stelde te Rome zijn verdrukkende
heerschappij te herstellen.

„De republikeinsche eenheid en de kerkelijke scheu-
ring waren alzoo de twee onafscheidelijke vereischten
der Italiaansche revolutie, welke de man wilde, in wiens
geest dat denkbeeld was ontstaan. Van deze twee denk-
beelden is het eerste, uitgezonderd de vorm, in begin-
sel aangenomen en voor onze oogen tot een feit over-
gegaan; het tweede, en hierop vestigde men zijn aandacht,
schijnt hetzelfde lot te gemoet te spoeden. Zekere ver-
schijnselen doen zich voor, welke men als de zekere,
voorloopige kenteekenen der door Mazzini bedachte
scheuring kan aanmerken.”

— In diplomatieke en financiële kringen wordt de
toelating der Russische leening op de Parijsche Bours
aangemerkt als een bewijs der goede verstandhouding
tusschen het kabinet der Tuileries en dat van Peters-
burg. Men zegt dat in den jongsten ministerraad de
Keizer, toen van die leening gesproken werd, zich ten
aanzien van het Russische gouvernement en den Tsar op
de vriendstede wijze heeft uitgelaten.

— Men verzekert, dat de expeditie in Cochinchina
tegen de stad Hué weldra zal plaats hebben, althans
voor de maand Julij, de tijd van de grootste hitte.

— Brieven uit Havana, dd. 6 April, stellen den toes-
tand in Mexiko zeer ongunstig voor. Volgens die brie-
ven zou er weinig hoop bestaan dat de expeditie der
geallieerden spoedig tot een minnelijke schikking leidde.
Het blijkt althans dat de konferentiën, die geopend
waren krachtens de overeenkomst van Soledad, geschorst
zijn, en de Fransch-Spaansche troepen, ingevolge de be-
sluiting dier voorafgaande schikking, bereids de stel-
lingen, door hen te Tehuacan en Orizaba ingenomen,
verlaten hebben om hun vorige positie te bezetten.

— Een brief uit Beyruth aan den *Nord* meldt dat
Abd-el-Kader van wege het Turksche gouvernement aan
allerlei plagerij der onderwerpen, en het de ontwapen-
ning van zijn lijfwacht eischt, welke handeling, zegt de
brief, weinig geschikt is op de bekwemingen der
Christenen in Europa en de achterdocht in Europa te
verdriven.

ENGELAND.

OVINGAVANT
LONDEN, 20 April. Lord Canning, de gewezen

gouverneur-generaal van Britsch Indië is in het veld
dezer week in alle stilte te Londen aangekomen.

— De lord-mayor heeft gisteren in Mansion-House
een groot banket gegeven ter eere van den hertog van
Cambridge en de buitenlandsche kommissarissen van de
internationale tentoonstelling. Dit banket was aller-
schitterendst. De lord-mayor heeft bij het dessert de
toasten ingesteld.

De meeste genodigden, die het woord hebben ge-
voerd, betuigden hun leedwezen over het verlies,
dat Engeland geleden heeft door het overlijden van
prins Albert, aan wien de zaak der wereldtentoonstelling
zooveel verplicht is.

De Turksche gezant, de heer Mussurus, heeft ook
een toespraak gehouden, waarin hij o. a. de afwezig-
heid van den prins betreurde, die, zeide hij, onder
zooveel goeds waarvan hij de ontwerper was, het groot-
sche denkbeeld tot het houden eener wereldtentoonstel-
ling het eerst heeft opgevat en dat denkbeeld heeft
weten te verwezenlijken.

— Uit Indië wordt geschreven dat in het begin
der maand Maart jl. de spoorweg van Umritsir tot
Lahore, in het noordwesten van het Britsch Indische
grondgebied, voor het eerst bereeden is. Deze ge-
beurtenis — zegt dat bij den *Times* ontvangen schrij-
ven uit Kalkutta van 22 Maart jl. — schijnt onder
de bevolking der landstreek Punjab nog meer belang-
stelling te hebben gewekt dan de opening van den eer-
sten spoorweg in Bengalen in 1854 bij de Bengalezen
te weeg bragt. Dag op dag stroomden duizenden menschen
ook van ver afgelegen plaatsen, naar Umritsir, om af
de lokomotief te zien aankomen. De mare daarvan heeft
zich tot aan de grenzen der landstreken Peshawar en
Mooltan verbreid. Sommige inlanders van meer dan ge-
wone stoutmoedigheid verzoeken op het vuurpaad te
mogen rijden, even als de Bengalezen plagten zachten te
scholen om den nieuwen „wagen van Indra” te onder-
zoeken, en niet gelooven wilden dat zij zich daardoor
aan gevaar blootstelden, tot dat zij eene op de spoor-
wegbaan zwerfende koe door eene stoot van de loku-
motief zagen omkomen.

„Een Brahmin, de lokomotief te Umritsir ziende aan-
komen, maakte de aanmerking „dat niets dergelijks
door al de inkarnatiën van al de goden van Indië was
voortgebragt.”

„Thans is de wondermare door de, in karavanen rei-
zende, kooplieden tot Kabul en Midden-Azië doorge-
drongen.

— Luidens berigten uit New-York, heeft generaal
Beauregard Korinth met buitenwerken omgeven, die den
stad gelucht versterken; bovendien wordt zij door een tal-
rijk garnizoen en een hulpkorps, dat in een sterk ver-
schanst kamp is gelegerd en met de stad in gemeen-
schap is verdedigd. Het is alzoo te vermoeden, dat
de Noordelijken, door die sterkte tegengehouden, de
schadelijke zomerhitte aldaar zullen moeten doorstaan.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 28 April. Uit Triest wordt geschreven
dat te dieer stede het eerste Oostenrijksche gepantserde
fregat te water is gelaten. Nog drie dergelijke fregaten
stonden op de helling.

BERLIJN, 29 April. Een korrespondentie uit Turijn
aan de *Kölnische Zeitung*, die zeer Italiaansch gezind
is, meldt dat, toen Viktor Emmanuel, op zijn reis
naar Napels, een feestelijk bezoek aan Florence bragt,
de rijtuigen des Konings en van het gevolg juist door
die straten reden, welke daarvoor door het feestpro-
gramma niet waren aangewezen. De korrespondent geeft
als reden hiervan op dat de voorrijder des Konings de
weg in Florence niet wist!

ITALIE.

ROME, 24 April. Het *Giornale di Roma* bekeert
namens den Heiligen Vader eene betuiging van arken-
telijkheid wegens de volksdemonstratie, die bij gelegen-
heid der plegtigheden van de H. Week heeft plaats gehad.
Een berigtgever zegt dat bij buitenlanders, welke dat
tooneel bijwoonden en de verknochtheid aan den Paus
zoo treffend zagen aan den dag komen, de vraag op-
kwam, hoe iemand beweren durfde dat het Romeinsche
volk niet langer door den Paus worden geconspireerd
maar zich onder eenen anderen soeveren vorst wilde
stellen.

BELGIE.

BRUSSEL, 29 April. Volgens geruchten is de Kon-
ning's gezondheid nog wankelend en zijn toestand een
werklijk zorgvattend. Hij heeft reeds dat de reeds
eenmaal door Z. M. ondergane operatie, zal moeten
herhaald worden. De bladen bewaren het stilzwijgen
maar algemeen is men zeer bekommerd, vooral met het
oog op den hoog geklommen leeftijd van den lijden-
vorst, die reeds 72 jaren telt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 1 Mei.

OVERLEDEN (28 April): T. van Schaak, 87 j. — (24 April): J. D. van der Woude, 22 j. — (26 April): H. F. Torlau, 62 j.

247ste Staats-Loterij. (Prijzen van f 1000 en daarboven. 5de Klasse, 15de Lijst: N° 3945 en 11979 ieder f 1000.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

30 APRIL 4 1/2 u. gebi.

Table of financial data including interest rates and prices for various securities like 'Amsterdam, Thesaurie', 'Nederl. Werkel. Schuld', and 'Polen, Aandeelen 1835'.

Wisselkoers.

Table of exchange rates for various cities: 2/m. Parijs, 2/m. Bordeaux, 3/m. Madrid, 2/m. Livorno, 2/m. Napels, 3/m. Petersburg, etc.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 30 April. België 2 1/2 pc. 58.25p; 4 1/2 pc. 99.90p; Metal. 54.10; Nation. —; Spanje 2 pc. 43.—; 3 pc. 48.25p.
PARIJS, 30 April. 3 pc. Rente 70.40; 4 1/2 pc. id. 97.60, Fr.-Oost. Spoorw. 527.—; Credit mobilier 841.—; 3 pc. Spanje 49 1/2; 2 pc. id. 43 1/2; Russ. Spoorweg 423, onreinsche Leening. —.
MADRID, 29 April. 3 pc. Spanje 50.90, 2 pc. id. 44.40
LONDEN, 30 April. Consols 93 3/4; 3 pc. Mexiko 31 1/2; 4 1/2 pc. id. —; 3 pc. id. —, 4 1/2 pc. doll. bonds —; 3 pc. Grenada —; 2 pc. Nieuwe Grenada —; id. uitgestelde —; 3 pc. Venezuela —, 1 pc. id. —, 3 pc. Portugal 46; 3 pc. Spanje 53 1/2; 2 pc. id. —; Cert. Coup. 8 1/2; Amortisable 19 1/2; 4 1/2 pc. Russen —, 5 pc. id. 97 1/2; 4 1/2 pc. id. 1860 —, 2 1/2 pc. Holland 64; 4 pc. id. —; Illinois Shares —; id. C. B. 7 pc. Oblig. —; 5 pc. Sardinië —; Ecuador —, 5 pc. Grieken —.
WEENEN, 30 April. 3 pc. Metalliek 72.30; Dito Nationale 84.90; Bank-Aktiën 861; Noord-Baan-akt. —; Credit Anstalt 225, Oost.-Fr. Spoorweg 278; Nieuwe Bankaard. 274
BERLIJN, 30 April. 5 pc. Metalliek 55; Dito Nation. 63 1/2; Stuegl. 5de serie 85 1/2; Dito 6de id. 96 1/2; 3 pc. Eng. Russen 45; 3 pc. Nieuwe dito 59 1/2; 4 1/2 pc. Pruisen 101 1/2.
HAMBURG, 30 April. 3 pc. Mexiko 30 1/2; 3 pc. Rusland 57 1/2; 3 pc. Spanje 45 1/2; 2 pc. id. 41 1/2; Vereinsp. 101 1/2; Noord-Duits. bank 96
FRANKFORT, 30 April. 5 pc. Metall. 53 1/2; Nation. 63 1/2; 3 pc. Spanje 43 1/2; 2 pc. id. 43 1/2.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 30 April.

Tarwe zonder handel. Rogge slaauw: 123 & Pruisische / 230; 119 & Petersburger / 238, 240; op levering iets lager: in Mei / 205, 206; Junij / 206; Julij / 205, 204; Aug. / 204, 203; Okt. / 206.
Boekweit prijshoudend: 142 & Holsteinsche / 207.
Op 9 vaten Olie te leveren in April ek. 83 1/2, Sept ek. 72, Nov. ek. 72 1/2 & Raapolie op 6/w. / 47 1/2; Vliegend / 46 1/2. in Mei ek. / 45 1/2 a 46 1/2; Sept., Okt., Nov. en Dec. / 41 1/2 a 3/4. Lijnolie op 6/w. / 37 1/2; Vliegend / 36 1/2; in Mei ek. / 36 1/2 a 6. Hennepolie op 6/w. / 4 1/4. Vliegend / 40. Raapkoeken per 1000 stuks / 90 a 94. Lijnkoeken per 100 st. / 2 a 14 1/2.
SCHIEDAM, 30 April. Rogge verkocht: 143/2 & Pernau / 250 kont; 148/2 & Petersburger / 249 1/2 m.; 143/2 & Riga. Poolische / 240 kont; / 242 6/w.; 142/2 & dito / 238 kont. Gerst: 127/2 & Libau / 185 kont. / 187 6/w.; 127/2 & dito / 184 kont.; 125/2 & Coorsche / 178 kont.; / 178 6/w.; 12/2 & dito / 180 6/w. — Mourwijn / 15 25; Jenever / 20 75. A ust Proef / 22.—; per Ned. van zonder fast zonder de belasting Spoeling / 0.20 per ketel

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEROMEN:

TEXEL, 30 April. Stenders, Sand Werkum, Londen.
HELVUET, 30 April. Ford, Thames, J ontowan.
BRIELLE, 30 April. Cologne, (st.), Londen.
BROUWERSHAVEN, 30 April. Dam, Johanna Maria, Batavia n. Rott.

UITGEZEILD:

TEXEL, 30 April. Prior, Nelly, Newcastle.
HELVUET, 30 April. Earl of Auckland, (st.), Londen.

RIVIERVAART.

AMSTERDAM, 1 Mei, in landingen:

Weesl: R. Beijer, de Hoop.
Frankfort. G. Wipfel, Frankfort N° 14.
Dusseldorp en Duisburg. H. P. man, Niederrhein N° 4.
Keulen. J. H. Kamps, Cöln N° 9.

VOOR DE MISSIE IN LAPLAND.

Bedrag der vorige opgaf. / 8359.23
Van A. O. ... / 4.
Totaal / 8363.23
Advocaten: J. F. KUSTER en G. J. P. TRAVAGLINO.
AMSTERDAM, 1 Mei 1862.

(5767) ONDERTROUWD: H. B. A. LANS en M. A. E. LIPMAN.

's GRAVENHAGE, 1 Mei 1862.

(5764) ONDERTROUWD: G. VAN REIJSEN, van Utrecht, en A. F. FRANSSE, 's Hage, 2 Mei 1862. Wed. GREVEN.

(5768) GETROUWD: J. A. GANTA, Weduwnaar van M. A. Nieuwenhuis, met W. VERBORG, ROTTERDAM, 1 Mei 1862. uit Cleeff.

(5766) GETROUWD: L. P. VAN DER BUIJT, van Breda, met M. J. N. BRANTJES, PURMEREND, 1 Mei 1862.

(5765) Een Meisje van fatsoenlijke leeftijd, 20 jaren oud, van de R. O. Godsdienst, en van de getuigschriften voorzien, zag zich gaarne geplaatst als Winkeldochter of Binnenniel, mits de zaak matiech te bekomen met franco brieven onderzocht bij den Boekverkooper B. B. B. B. B.

(5762) Het Bestuur van het ... onder de Zinspreuk: Laudate Dominum in Omnia Sempiterna, o gevestigd in de Parochiekerk van den ... brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de ... deelen N° 2 en 10, in de Leening van ... van de naamd Collegie, zijn UITGEZEILD, en de ... alsmede de met primo Mei verschene ... baar zijn gesteld gedurende de ... kantore van den Heer H. J. G. ... van des morgens 10 tot 12 ure. ... tevens bij deze zijnen welmeenende ... ders der twee onuitgeloten ... van de ... stand is ge ... AMSTERDAM, 29 April 1862.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUIZEN is voorthandend voor de Meisje: BLOEMTULKEN VOOR DE MAAND VAN MARIA.

met eene voorafgaande korte verhandeling over de, bij zonderste mysterien der H. Maagd, door den Abt J. F. RENARD, uit het Fransch vertaald, door P. ... Maria-Blomen, nieuwe Meismaand, of XXXI betrachtingen, toegewijd aan de Allerheiligste Maagd, en Moeder Gods, Maria; vermeerderd met toegewijde morgen-, dag- en avondgebeden. Idem idem gebonden in linnen band. Het Maria-Kind, een beknopt Gebadenboek, naar de ware vereerders der Allerheiligste Maagd, met een godvruchtige oefening, voor elken dag, der maand, bijzonder geschikt voor de maanden, Mei en Augustus, met eenige lofzangen vermeerderd van P. v. p. Pr. Idem idem gebonden in linnen band. De Lofzang van Gods menichgewone, of Magnificat, een bloem, in de Maand, door F. J. P. VAN ERREN, R. K. Pr. Maand van Maria voor diegenen welke zich om het innerlijke leven toelagen, of het leven der H. Maagd den innerlijken Christen ter navolging voorgesteld door de Wel-Eerw. HH. R. K. en L. R. K. Priesters. Maand van Maria, of de Meismaand, toegewijd aan de Allerheiligste Maagd, derde druk. Idem Idem Gebonden. Navolging der Allerheiligste Maagd, naar het voorbeeld der navolging van Jesus Christus, door een R. K. Priester. Dit het Fransch vertaald, ... Idem idem gebonden in linnen band. De geneegen der kinderen van Maria, of de Maandboerje voor kinderen van de Maandboerje, Maagd Maria, ... van het ... band.